

gradum concludentis illius verificationis super transmissione spatiorum, quæ ad reddendum licitum cursu utrarum exigitur, *Rota post Zacch. de oblig. Cameral. decis. 7. num. 11. & seqq. in recen. decis. 401. num. 41. par. 16. ac per consequens nihil iustifragatur cap. In presentia de probat. l. Neque natales Cod. de probat. Bald. conf. 420. in 2. versio. Multo minus. lib. 4. Menoch. conf. 145. nu. 2. conf. 1259. n. 16. Gratian. discept. for. cap. 88. n. 17. Rota coram Cavaler. decis. 125. n. 7. decis. 570. n. 8. decis. 27. nu. 11. par. 8. decis. 520. nu. 69. par. 14. decis. 53. nu. 13. & decis. 544. nu. 17. par. 18. recen.*

Maximè quia respectu aliorum Debitorum asuevit Marchio Nuñez Cambia exercere per seipsum, aut suos Socios, & Ministros, & cum augmento Cambiorum, quod singulæ Nupdiæ ferebant; unde optima ratione subsumebatur, quod si spatia fuissent transmissa pro Cambio Fratrum de Buffiis in libris Nummulariæ, tum legerentur adnotatæ partitæ transmissionis, tum augmentum crediti nascens ex gyro pecuniarum fuisset inscriptum juxta stylum, & praxim Ministrorum ejusdem Banci, à qua recessisse, quoad solos Buffios, pro solis annis 1684. ad 1704. nulla urgente diversitatis causa, Dominis tamquam inverisimile suaderi non valuit, ad tradita per Rotam decis. 434. num. 22. & decis. 443. n. 13. parte 13. decis. 148. n. 10. parte 16. decis. 19. n. 2. par. 9. recen.

Minusque juri consona existimata fuit ultima Actoris præsentio, quod exceptio non factæ transmissionis spatiorum admittenda non sit ad effectum retardandi restitutionem fortis, cujus creditum nititur Apecha privilegio Cameralis obligationis, & viæ executivæ munita. Namque reus ad ostendendum solvisse longè ultra fortem Cambii, habet intentionem fundatam in schedulis, seu quietantiis propria manu Creditoris firmatis, quibus confessionibus nulla major dari potest probatio *l. Cum te, ibique Doctores Cod. de probat. l. Generaliter Cod. de non numerat. pecun. Surd. decis. 10. num. 12. decis. 161. nu. 26. coram Cerro decis. 176. nu. 3. decis. 891. num. 5. decis. 36. num. 4. parte 10. Rota decis. 401. n. 20. & seq. parte 16. recen.* Dumque Creditor replicat illas loqui de fructibus, non de sorte, sit illicò de intentione replicantis ostendere, quod Cambia, ut parerent fructus, essent realia; eaque propterea probare tenetur *l. Quingenta versio. Nam si creditum, & l. In exceptionibus ff. de probat. Bald. in l. Frustra in prima oppositioe Cod. eodem Angel. Instit. de replic. in princ. num. 10. ad fin. Asin. in prax. §. 16. cap. 8. num. 3. Rota decis. 69. n. 31. ad 35. parte 9. decis. 401. num. 29. parte 16. recen. coram Bich. decis. 130. nu. 15. & 16. usque adèd ut transiverit apud nostrates in regulam, quod exceptio utrarum incontinenti probata impediatur processum executivum, & quemcumque adimat effectum obligationis Cameralis *Jaf. in l. 1. num. 21. & seqq. Cod. de jur. & fact. ignor. Math. Coler. de Process. execut. par. 4. cap. 2. nu. 22. Math. Berlich. conclus. 97. num. 96. parte prima, Casov. decis. 123. numer. 3. Zacch. de oblig. Cameral. quest. 31. nu. 15. Rot. post Fenzon. ad Stat. Urb. decis. 91. §. Ratio secundi dicti ad ornat. Card. de Luc. de usur. decis. 7. nu. 10. Et ita utraque &c.**

R. P. D. LANCETTA DECANO.

FANEN. IMMISSIONIS.

Lunæ 21. Julii 1723.

ARGUMENTUM.

Ususfructus cessus domino proprietatis fideicommissio gravato quatenus extinguatur, ita ut transeat ad fideicommissarios, non autem ad hæredes ejusdem proprietarii.

SUMMARIUM.

- 1 Ususfructus constitutio probanda est ex pacto vel testamento.
- 2 Ususfructus extinguatur per cessionem proprietario factam.
- 3 Ususfructus renunciatio ex quibus dicatur abdicativa.
- 4 Ususfructum habere simul & ejus pretium non licet.
- 5 Ususfructus consolidatio cum proprietate non aliter fit quàm per ejus extinctionem.
- 6 Cessio translativa mutat dumtaxat personam possessoris, sed jus non extinguat.
- 7 Regressus ad ususfructum excluditur per reservationem certæ rei in casum obitus renunciatarii.
- 8 Ususfructus cessus ei, qui est dominus proprietatis revocabilitè non extinguatur, sed transit ad hæredes proprietarii.
- 9 Contrarium.
- 10 Quomodo sit intelligenda conclusio.
- 11 Cessio facta ei, qui sublato cedentis jure, jure proprio totum consequitur, sive abdicativa, sive translativa verbis fiat, extinguit jus cedentis.
- 12 Ususfructuarius cedendo extraneo ususfructum nihil agit.
- 13 Cessio ususfructus censetur facta proprietario utili, non uti extraneo.
- 14 Actus præsumitur factus eo modo quo valere potest.
- 15 Ususfructus consolidatio cum proprietate non fit, nisi in una eademque persona simul conveniant.
- 16 Persona propria est distincta à persona hæredis in sensu juris.
- 17 Hæreditati acquiritur id quod provenit à transactione inita super rebus hæreditariis.
- 18 Maximè si pretium solutum fuit ex rebus hæreditariis.
- 19 Ususfructum semel extinctum non potest gravari in præjudicium fideicommissarii denuò constituere.

DECISIO XXVIII.

Michael Angelus Borgogellus unicam, quam habebat Filiam nomine Claricem hæredem moriens in proprietate sibi scripsit: Et si in pupillari ætate, vel sine Filiis decederet, substituit illi Filios Comitissæ Camillæ ejus Sororis, verùm si & isti quoque, aut Superflites non essent, aut deficerent, vocavit ad successionem, di tutta la sua robba, tres Sorores jam tunc nuptas, & illius, quæ præmoreretur Filios Superflites:

tès: Cum autem Maria Clara Malvezia Testatoris Uxor tunc annos esset non amplius, quam duos supra viginti nata, & ut homines in more habent, cuperet Michael ne cum alio postea nuberet, ultrà restitutionem dotis in sc. 3. mil. & nuptias apparatus in sc. 600. eidem præterea legavit alia sc. 2. mil. vestes, Jocalia, & reliquum mundum muliebrem cum Jure viduilis, & sub expressa viduitatis conditione puram quoque, & liberam in usufructu hæredem eandem instituit.

Testatore postmodum defuncto, plures inter Viduam, & Alexandrum Castracanum Pupillæ Tutorem Testamentum datum ortæ fuerunt controversiæ, quibus componendis cum impares fuissent duo Advocati in arbitros, hinc inde electi; Operâ tandem, & Consiliò clar. me. Cardinalis del Verme, tunc Episcopi Fanensis, inita fuit inter Partes solemnis transactio in qua Maria Clara Vidua accepto sibi tulit omne, & totum id, quod sibi ex quacumque causa deberet hæreditas Borgogella, & præsertim ususfructum à prædefuncto Viro sibi relictum, quem ideo in eodem transactionis actu in amplissima forma remisit, ac renunciavit, & consolidatum esse voluit cum proprietate. Contrâ verò Alexander Tutor Pupillæ nomine ultrà nomen quoddam, & argenti in usum muliebrem elaborati uncias 124. quas tunc Mariæ Claræ consignavit, constituit insuper sese intrâ certum tempus, & sub certo modo eidem soluturum sc. 9. m. in integram, & finalem satisfactionem omnium Jurium illi competentium absque ulla reservatione proprietatis, aut regressus etiam pro casu, quo Vidua contra Testatoris præceptum secundo nuberet, sicuti latius habetur ex Instrumento d. transactionis.

Post res ita compositas, datamque hinc inde transactioni plenam executionem, inverso naturæ ordine Clarix Filia sine liberis decessit, Maria Clara Matre adhuc superstite. Hinc autem alia duæ ortæ fuerunt controversiæ inter Comitissam Franciscam Ferrettam, nuptam Bajulivo Marcolino, hæredemque in Testamento Michaelis Clarici substitutam, & memoratam Mariam Claram defunctæ Matrem, atque ab ea hæredem ex assè scriptam; altera videlicet super usufructu, & altera super detractioe Trebellianicæ. Quas quidem controversias cum partes post quoddam Judicatum ab A. C. in possessorio latum, mutuo consensu in hoc Sac. Auditorium compromiserint duabus decisionibus definiendas, hodiè idcirco consului Dominos super geminis Dubiis, altero videlicet respiciente Trebellianicam, de quo in contemporanea Decisione, & altero super usufructu sub opportuna formula; An scilicet, & quomodo sit danda Immissio, cui responsum fuit affirmativè juxta modum nimirum tam in proprietate, quàm in usufructu.

Et sanè respectu proprietatis nulla erat inter Partes dissensio: Utrique enim conveniebant eam esse restituendam Comitissæ Franciscæ dum per obitum Claricis absque Filiis factus fuerat casus, in quem Michael illi per fideicommissum substituerat filios Camillæ ejus Sororis: Tota igitur difficultas reducebatur ad ususfructum, sed & iste quoque visus fuit diverso Jure censeri non posse, nam, & naturaliter cum proprietate conjunctus est, & ab ea separari non debet; nisi quis concludenter probaverit sibi ex pacto, vel Testamento Jus esse alienis rebus utendi, fruendi *l. fundus 4. ff. si usufr. pet. Alograd. conf. 104. Decisiones noviss. ad Castellum de Alimentis.*

n. 30. lib. 2. Posth. de manut. observ. 16. nu. 42. Rot. coram Merlin. dec. 642. num. 1. & in recen. decis. 120. num. 1. & 2. & decis. 315. num. 1. & seqq. par. 9. & dec. 345. nu. 2. & 3. par. 19.

Non bene autem Maria Clara Jus istud sibi asserere videbatur ex Testamento Michaelis; Quamvis enim in eo ususfructus hæreditatis à proprietate abstractus, Jure institutionis eidem relictus fuerit. Quia tamen postea ipsi placuit ex causa transactionis eundem ususfructum remittere, ac Proprietariæ cedere, per hanc utique cessionem, & remissionem Jus omne ususfructus, haud secus peremptum, subiatumque fuit quam si morte fructuariæ finitum, & cum proprietate consolidatum fuisset. Item finitur Inst. de usufr. Carvall. de utraque Quart. part. 4. cap. 1. num. 157. & 159. Gallerat. de renunc. cent. 1. renunc. 55. num. 1. & 2. Castill. de usufr. cap. 69. nu. 1. & seqq. Bellon. de Jur. accr. cap. 10. qu. 28. num. 67. & seq. & num. 106. & seq.

Neque verò sustineri ullo pacto poterat, vel quod prædicta cessio, ac renunciatio tamquam à Matre exposita intuitu dumtaxat, & contemplatione filiarum, fuerit merè, ac simpliciter personalis, quodque propterea per ejus prædecessum resoluta peræquè remanserit, ac facta non fuisset, vel saltem, quod Jus usufructus per eam cessionem translatum in Filiam, redire exinde ad ipsam Matrem debuerit ex nova causa, & tamquam ipsius filiarum universalem hæredem atque ab ea super hoc ipso Jure nominatim reintegratam.

Adjungentes namque Domini eorum animum ad verba, quibus eadem cessio concepta fuit pro constanti habuerunt non ea contemplatione cessionem fuisse à Matre expositam, ut præmoriens Filia usufructus ad ipsam rediret, aut in ejusdem Filiarum hæredes transmitteretur, sed solum id actum inter partes fuisse, ut usufructus à Matre abdicatus ita cum proprietate consolidaretur, ut cum eadem proprietate perpetuo transiret in eos ad quos hæreditas Michaelis Angeli jure fideicommissi perventura foret; Et verba sanè, à quorum sensu nunquam est temerè recedendum cum de Contrahentium voluntate queritur respectu Mariæ Claræ cedentis ita se habent, *cede, rinuncia &c. il legato dell' usufrutto annuo promettendo, ed obligandosi non pretenderlo, ne domandarlo mai più in alcun tempo, ne in tutto, ne in parte il d. usufrutto, mà lasciarlo intieramente libero, & in tutto, e consolidato colla proprietà à favore di sua Figlia &c. non riservandosi per se sopra il d. usufrutto ne in vigore di d. Testamento, ne per qualunque altra causa Jus, & ragione alcuna. Et paulò infra promettendo dd. legati, nè alcuno di essi domandar mai più in Giudizio, nè fuori sotto qualsivoglia pretesto &c. e non valersi rispetto ad essi legati, ne veruno di essi di d. Testamento come se à suo favore non fosse stato fatto, respectu verò Tutoris pro Pupilla cum Vidua Contrahentis in hunc modum expressa fuerunt, *item il medemo Sig. Alessandro &c. promette, e s'obliga in conto, e saldo e final pagamento di tutte le predette ragioni &c. per l'usufrutto legato &c. dare alla medema Sig. Maria Chiara &c. sc. 9. mil.**

Si igitur Maria Clara, ut verba mox transscripta ad litteram præ se ferunt, ita cessit, ac remisit ususfructum sibi legatum, ut etiam sponderit, ac se obligaverit nullo amplius tempore illud fore in Judicio, vel extra petituram, Si nullum super eo Jus, neque ex Defuncti viri Testamento, neque ex alia quacumque Causa etiam necessario exprimenda sibi reservavit; Imò

Testamentum Viri quoad hunc effectum perinde haberi voluit, ac si factum non fuisset, si Tutor correfpèctivè ad ejusmodi cessionem constituit vicissim se Viduæ soluturum scilicet 9. mil. pro integra solutione cum aliorum Jurium, tum, & maximè ususfructus; Jam clarius est, quam quod dicendo exprimi possit, renunciationem, & cessionem fuisse omninò realem, & abdicativam, cum tam pactum de non petendo amplis adeò verbis conceptum, quàm indoles solutionis omnem omninò perimant agendi facultatem sicuti in terminis etiam debilioribus firmant *Surd. decis. 113. num. 2. Fontanell. decis. 393. num. 7. & seq. Rota cor. Bich. decis. 177. num. 15. & in Recen. decis. 712. nu. 6. & 7. par. 18. & in Maceraten. legit. 6. Decembris 1720. §. Quod autem coram Reverendissimo Crispo, & sæpè alibi, absurdum namque esset, ut quæ æstimationem ususfructus jam semel habuit, & eam retinere, & ususfructum denudò petere posset l. si ususfructus 41. §. ususfructus ff. de usufructu &c.*

Præterea si eadem Maria Clara in exponenda cessione, expressè protestata fuit quoad ususfructum di lasciarlo intieramente libero, & intanto, e consolidato colla proprietà, jam nullus remanet ambigendi locus, quin cessio fuerit merè abdicativa, & extinctiva, non autem translativa, nam sicuti consolidatio ususfructus cum proprietate aliter fieri nequit, quam si Jus ususfructus, quod pacto, vel Testamento constitutum fuerat penitus extinguatur, & intercidat §. Item finit. inst. in usufruct. in illis verbis ibi, quæ res consolidatio appellatur leg. si usufructus ff. de jur. dotium, ita consequenter cessio, & renunciatio, quæ operari debet effectum consolidationis necessario sumi debet extinctivè, & abdicativè, non autem translativè: Transferendo enim Jus non extinguatur, sed directum remanet penes cedentem, & respectu utilis actionis mutatur tantum persona possidentis leg. quis ergò in fine, & ubi Gloss. ff. de pecul. Anton. Fab. Juris. pr. Papin. tit. 12. par. 3. Olea de cess. Jur. tit. 3. quæst. 1. n. 5. ubi concordant.

Ad hæc accedit, quod Mater ipsa, quæ amplissimam cessionem eo pacto exposuit serio cogitavit de luctuoso casu, quo Filix superstes esset; Et nihilominus nullum sibi regressum reservavit ad ususfructum, sed solum eo casu sibi cavit, ut ea cessio nullo esset impedimento, quo minus hæreditatem filix, vel saltem legitimam ex ejus bonis consequi posset, Regressum verò ad ususfructum reservavit dumtaxat in alium casum, quo videlicet Tutor deficeret in implemento eorum, quæ ejus favore vicissim expromissa fuerant: Cum igitur ipsa de præmatura Cessionariæ morte cogitans, eo casu legitimam, non ususfructum, hunc verò in alium solummodo casum, reservaverit: Consequens est, ut inter partes id actum fuisse dicatur, quod nempe si filia ante Matrem diem suum obiret, nullus esset Matri ad ususfructum regressus tanquam semel virtute cessionis extinctum argumento *Text. in leg. unica §. ubi autem Cod. de Caduc. Toll. Rot. coram Celso decis. 263. num. 1. & in Rec. decis. 81. num. 10. & 11. par. 17.*

Neque est cur dicatur consolidationem ususfructus intelligi debere de consolidatione impropria, & revocabili duratura, nempe quandiu proprietatem apud filiam permansisset; Cum Mater non aliter voluerit ususfructum cum proprietate consolidatum, quam intuitu, & contemplatione filix, quæ non erat irrevocabiliter Domina Proprietatis sed solum revocabiliter, & ad jus vitam

ibi, à favore di detta Signora sua figlia, & ex ejusmodi causa omnia etiam Jura in Tutorem transtulerit ibi, anzi tutte le sue ragioni, & azioni da, cede, e trasferisce à detto Signore Tutore.

Quamvis enim aliqui putent, tunc solum per cessionem extinguatur ususfructus, quando usufructuarius cedit ei, qui est irrevocabiliter Dominus Proprietatis, secus verò quando prout in casu ejus cui ceditur fideicommissum, fuit, ut certa eveniente conditione, Proprietatem casu, Jus ususfructus potius quam extinguatur, alteri restituit: videri namque eo conquiscescere, donec apud Cessionarium Proprietatem maneat; ex quo verò Proprietatem in alium transferatur, cessare statim effectum consolidationis, & ususfructum in pristinam causam restitui, vel favore ipsius qui dum Proprietatem possidebat, ususfructum proprio ære acquisivit, vel si ille mortuus fuerit favore ejus hæreditum sicuti firmant *Molin. de Primog. lib. 1. c. 26. n. 9. Surd. conf. 504. num. 8. & per tot. de Marin. resol. lib. 2. cap. 11. num. 10. & seqq.*

Domini tamen dicebant, quod quidquid sit de veritate hujus opinionis contra quam videtur urgere *Text. satis clarus, & litteralis in l. si tibi 17. ff. quibus mod. usufruct. & quam ex professo impugnant Castil. de usufruct. cap. 62. num. 4. Olea de cess. jur. tit. 3. quæst. 5. num. 27. aliique relati per Card. de Luc. de servit. disc. 59. num. 4. Domini, inquam, dicebant tunc solum d. quæstioni locum esse posse, quando hæres propriarius, non uti hæres, aut beneficio hæreditatis, & fideicommissi, sed tanquam tertia Persona sibi ipsi cessionem ususfructus stipulatus fuit pretiumque, non ex bonis hæreditariis, sed proprio ære persolvit, in quibus terminis loquuntur *Molin. & qui cum sequuntur locis mox allegatis. In casu autem, de quo agitur, cessat penitus hæc quæstio, quia cessio ususfructus exposita quidem fuit à Maria Clara favore filix, sed uti hæredis proprietariæ, non uti tertiæ Personæ, & insuper pretium, non ære illius proprio, sed ex bonis hæreditariis solutum fuit: Proindeque non consolidatio, sed bene quidem subsequens translatio Jurium improprie accipi debet; Nam quando ceditur ei, qui sublato, & extincto cedentis Jure, Jure proprio totum consequitur, sicuti erat in præsentem hæreditas Michaelis Angeli à Clarice representata, quæ extincto usufructu in Persona Mariæ Claræ jure proprio, & per viam consolidationis, plenam proprietatem consecutura statim erat; quibuscumque verbis cessio concipiatur, sive abdicativis, sive translativis, ea non aliter operatur, quam extinguendo Jura cedentis, ut bene ad rem distinguunt *Montan. conf. 10. num. 11. Olea de cess. Jur. tit. 1. quæst. 2. num. 14. & seqq. Schetun. de pact. futur. success. par. 3. sec. 5. num. 6. Rot. decis. 90. num. 21. & in Romana Immissionis 6. Martii 1719. §. Haud referente cor. bo. me. Ansald. & in d. Maceraten. legitime 6. Decembris 1720. §. Quantum verò cor. Reverendissimo Ravennaten.***

Quod autem cessio ususfructus collata fuerit in Claricem, non uti tertiæ Personam, sed uti hæredem proprietariam plura sunt ex quibus id certo conjici potest. Ac primum quidem illud est advertendum, quod non commoditas fructuum, quæ extraneo cuicumque cedi, & vendi valet, sed ut verba transactionis supra transcripta præclare ostendunt Jus ipsum incorporale ususfructus cessum fuit nullo prorsus Jure apud cedentem remanente, ibi; non riservandosi per se sopra il detto

detto usufrutto ne in vigore di detto Testamento, ne per qualunque altra Causa Jus, o ragione alcuna: Cum igitur fructuarius cedendo ususfructum extraneo nihil agat §. Finitur inst. de usufruct. leg. si usufructus ff. de Jure dot. Olea de Cess. Jur. tit. 2. quæst. 5. num. 2. & tit. 3. quæst. prima num. 9. & seq. Gallerat. de renunc. ren. 55. sub nu. 6. Rocc. disp. Jur. cap. 49. num. 100. Salgad. Labyr. Credit. part. prima cap. 43. num. 25. & 26. cum sequen. Consequens est, ut cessio ceteri debeatur facta non favore filix, uti extraneæ Personæ, sed uti hæredis proprietariæ, dum ita solum cessio poterat de Jure consistere, & effectum suum operari dicitur §. Finitur inst. de usufruct. nam regula Juris est, ut actus quilibet semper censeatur factus eo modo, quo valere potest ex deduct. per Rotam coram Ludovis. decis. 204. num. 17. & sequen. & alibi passim.

Rursus si cessio facta fuisset favore filix ex Persona propriâ acquirantis, & non uti hæredis proprietariæ, vel transfisset in eam tanquam tertiæ, & extraneæ Personam idem ususfructus, qui antea ex Testamento Michaelis erat in Matre cedente, vel quod verius est, constitutus in ipsa, eo pacto fuisset ex novo consensu Proprietariæ novus ususfructus Jure illo, quod in Matre erat, per cessionem perempto. Neutro autem modo ususfructus consolidatus fuisset cum proprietate, sicuti Partes expressè voluerunt; nam consolidatio sequi non potest, nisi ususfructus, & proprietatem in una, eademque Persona simul conveniant dicto §. Finitur inst. de usufruct. in sensu autem Juris Persona propria est omninò distincta, ac diversa à Persona hæredis, ut probant *Collect. per Card. de Luca de fideicom. disc. 187. n. 13.*

Ipsa insuper negocii Indoles, & tota transactionis series manifestè evincunt, non alia mente cessionem ejusmodi à Tutore procuratam, & à Vidua expositam fuisse, nisi ut per eam hæreditas Michaelis Angeli à servitute ususfructus plenam ex tunc consequeretur, & irrevocabilem liberationem; Constat enim in factis inter controversias eo pacto tunc compositas aliam fuisse, utrum ususfructus Uxori legatus intelligi deberet de pleno, vel potius de simplicibus alimentis: Aliam utrum Legatum Viduæ aliquid usufructui adderet anno luctus præter vestes lugubres, aliam utrum Fructuaria satis dare deberet de bene utendo & abstinendo à secundis nuptiis; aliam utrum, quod Ludovicæ Testatoris Sorori pro complemento promissæ dotis in annos aliquot, solvendum supererat, numerandum id esset à Proprietaria, vel fructuaria; Et denique aliam utrum nempe Legatum mundi muliebris contineret etiam ea, quæ non usui Viduæ comparata, sed tanquam antiquata jamdiù Domi recondita manebant; Cum autem istæ omnes, & maximè, quæ ususfructum respiciebant controversiæ non ad Personam, aut interesse proprium Claricis, sed ad hæreditatem Michaelis Angeli pertinerent, de plano consequitur, ut quemadmodum transactio inita fuit super rebus, & negociis hæreditariis, ita quodcumque ex eadem transactione quæsitum fuit non Personæ propriæ hæredis, sed hæreditati ipsi quæsitum censeatur leg. si pro fundo Cod. de transact. Urceol. de transact. quæst. 82. num. 21. & sequen. Rota coram Duno. decis. 837. num. 12. & in Hydruntina Pecuniaria 14. Decembris 1700. §. Creditum coram clar. me. Card. de la Tremoille.

Postremò, & illud in factis constat, quod nempe Pretium Cessionis, non de bonis propriis

Claricis, sed de bonis hæreditariis solutum fuit; nam & nomen debitoris in summa scilicet 800. Mariæ Claræ per Tutorem cessum, & uncia argentii elaborati 124. eidem traditæ in actu transactionis, non ad Claricem, sed ad hæreditatem pertinebant; Rursus scilicet illa 9. mil. per Tutorem promissa, non ære proprio Claricis, sed de bonis hæreditariis soluta fuerunt.

Et denique libertas transeundi ad secundas nuptias Viduæ concessa, quidquid sit quoad alia legata, in quibus, quia relicta non fuerant sub expressa Viduitatis conditione, fortasse Clarix juvari potuisset dispositione celebris *text. in leg. Femina Cod. de secundis nuptiis*, quod sanè atinet ad ususfructum cujus respectu ea conditio nominatim adjecta fuerat, secum tulit remissionem Juris propter floridam Viduæ ætatem valde considerabilis, & non quidem ad Filiam, sed ad ipsam hæreditatem pertinentis, undè ex hoc quoque capite clarum remanet, quod sicuti pretium transactionis ab hæreditate solutum fuit ita consequenter, & lucrum omne eidem hæreditati, non autem Clarici, cedere debuit, *Rota in Bononien. Immissionis 2. Junii 1704. §. Nec iterum, & sequenti, & 15. Martii 1706. §. Quodque res coram clar. me. Card. Priolo.*

Cum igitur, & cessio ususfructus respectu cedentis fuerit omninò realis & abdicativa, & lucrum ex ea resultans tam ex mente contrahentium, quam ex Indole, & natura negocii cesserit beneficio hæreditatis, & fideicommissi nil est curandum, quod Clarix in ejus Testamento Matrem nominatim reintegraverit ad controversum ususfructum: nam postquam hæreditas ab ea servitute liberata fuerat ex oneroso titulo transactionis, licere amplius non poterat hæredi gravatæ in præjudicium subditorum nullam Causam ab ipsa habentium in actu restitutionis hæreditatis novam super eam servitutem imponere, ut in terminis advertit *Bellon. consil. 27. à num. 33. & de Jur. accresc. cap. 10. quæst. 24. num. 110. & seqq.*

Et ita videntibus una mecum omnibus DD. utraque &c.

R. P. D. FOSCARO.

ROMANA SUCCESSIONIS SUPER HÆREDITATE JOANNIS FROSINI.

Lunæ 19. Januarii 1719.

ARGUMENTUM.

Fiducia est probetur per declarationem fiduciarii solemniter, & cum juramento emissam, verisimilior tamen redditur ex concursu plurium circumstantiarum de quibus in præsentem decisione.

SUMMARIUM.

- 1 Nominatus à fiduciario habetur ac si esset nominatus à Testatore.
- 2 Declaratio fiduciarii solemniter & cum juramento emissam attendenda est.
- 3 Fiducia causa justa reputatur exclusio creditorum.
- 4 Item ut interim nominandus redeat ad meliorem frugem.